

Αγρυπνία προς τιμήν του Αγίου Λαζάρου του Τριπολίτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας

Στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Βασιλείου Τριπόλεως, τελέσθηκε τήν Παρασκευή 22 Φεβρουαρίου 2019 ἱερά Ἀγρυπνία, ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου νέου Ἱερομάρτυρος Λαζάρου, τοῦ ἐν Τριπόλει μαρτυρήσαντος.

Στήν ἀκολουθία ἔψαλλαν καί προσέφεραν ἄρτοκλασία τα μέλη τοῦ Βυζαντινοῦ Χοροῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας «ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΛΑΖΑΡΟΣ Ο ΤΡΙΠΟΛΙΤΗΣ» τῆς ὁποίας ὁ Ἅγιος Λάζαρος, τυγχάνει Προστάτης.

Χ.Α.Μπίτας

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΛΑΖΑΡΟΣ Ο ΤΡΙΠΟΛΙΤΗΣ

Ἡ πρώτη γραπτή ἀναφορά, πού ἔχομε γιά τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου Νεοϊερομάρτυρος Λαζάρου, εἶναι αὕτη τοῦ ὑπ. ἀριθμ 797 κώδικα τῆς Ἱ. Μονῆς Βατοπαιδίου, πού διασώζει τήν Ἀκολουθία καί τό Συναξάριο τοῦ Ἀγίου.

Εἶναι γνωστό σέ ὅλους μας, πῶς ὕστερα ἀπό τήν πτώση τῆς Κωνσταντινουπόλεως πικρή σκλαβιά πλάκωσε τή Ρωμηοσύνη. Οἱ ἐπιπτώσεις εἶναι γνωστές σέ κάθε

τομέα τῆς ζωῆς τοῦ δουλωμένου Γένους. Ὀλόκληρους αἰῶνες δουλείας σφάδαζε ὁ Ἑλληνας κάτω ἀπό τόν Ὄθωμανικό ζυγό, μέ ἀποδεκατισμούς καί πολέμους, μέ παιδομαζώματα καί αἰχμαλωσίες, μέ μετακινήσεις πληθυσμῶν καί ἐξισλαμισμούς.

Ἀλλά ἡ Ἑλλάδα, μέσα ἀπ' ὅλα αὐτά, γνωρίζει μιά μεγάλη δόξα, τή δόξα τῶν

Νεομαρτύρων, οί όποίοι έξύψωσαν τήν πίστη τών Όρθοδόξων, προσφέροντας τή ζωή τους ύπέρ τών ιερών καί όσίων. Παρά τήν επίσημη άναγνώριση συννύπαρξεως Χριστιανών καί Μωαμεθανών άπό τούς Σουλτάνους καί άπό αυτό άκόμα τό Κοράνιο, στήν πραγματικότητα ύπήρξε καθημερινά σκληρός διωγμός κατά τών ύποδούλων Χριστιανών.

Οί Τοϋρκοι κάθε Χριστιανό πού είχε καταδικασθεΐ άκόμα καί σέ θάνατο γιά όποιοδήποτε έγκλημα μπορούσαν νά τόν άπαλλάξουν μόνο όταν προσερχόταν στόν Ισλαμισμό. Χιλιάδες άναδείχθηκαν οί Νεομάρτυρες στήν Τουρκοκρατία. Φυλακίσθηκαν, κρεμάστηκαν, κάηκαν, κατατεμαχίσθηκαν, καρατομήθηκαν, γδάρθηκαν σάν ζώντα σφάγια, άφησαν τήν τελευταία τους πνοή μέσα σέ πολυόδυνα βάσανα στίς σκοτεινές φυλακές, αλλά δέν έξόμωσαν, δέν άρνήθηκαν τόν Χριστόν καί τήν Έλλάδα.

Ένα τέτοιο μυρίπνο άνθος, πού προστέθηκε στό στΐφος τών Νεομαρτύρων τής Άρκαδίας καί στή χορεία τών δεκαεπτά Αγίων της, είναι καί ό άγιος Νεοϊερομάρτυς Λάζαρος. Ποιός πράγματι μένει άσυγκίνητος, όταν άναλογισθεΐ τόν βίο του; Συγκλόνισε τήν πόλη όλόκληρη μέ τόν ένθουσιασμό του, τήν άγνότητα τών αισθημάτων του καί τή φλογερή πίστη του, τήν άυταπάρνηση καί τή θυσία του.

Ήταν Ιερεύς, έχοντας ιδιαίτερη πατρίδα του τήν Τρίπολη.

Οί εύσεβεΐς γονεΐς του, Νικόλαος καί Άλεξάνδρα, τόν μεγάλωσαν μέ νουθεσία καί παιδεία Κυρίου, οδηγώντας τον σέ τέλεια μέτρα άρετής. Όταν χειροτονήθηκε Ιερεύς, εκείνους πού ζοϋσαν μέ εύσέβεια τούς δίδασκε, τούς δέ άλλους τούς νουθετοϋσε νά μήν άδικοϋν τούς πτωχούς. Κάποιος πού ζοϋσε στήν ίδια τήν πόλη τής Τριπόλεως, όνόματι Σέλετος, διέπραττε καθημερινά άδικίες. Αυτόν τόν Σέλετο, ό Ιερεύς καί πράγματι ιερός Λάζαρος συνεχώς συμβούλευε νά μήν άδικεΐ τούς άλλους.

Όταν ό Σέλετος καταδικάστηκε σέ θάνατο γιά τίς άδικίες πού είχε κάνει, άρνήθηκε τόν Χριστό γιά νά γλιτώσει. Τότε, γινόμενος μωαμεθανός καί διαφεύγοντας τόν κίνδυνο, μαζί μέ άλλους Τούρκους θέλησε νά πείσει τόν άγιο Λάζαρο νά έξομώσει καί αυτός. Τόν συκοφάντησαν πολλές φορές καί τόν όδήγησαν στό δικαστήριο, λέγοντάς του πώς, άν άλλαξοπιστήσει, θά τοϋ δώσουν πολλά άγαθά, άλλιώς θά τόν θανατώσουν.

Ὁ Ἅγιος ἀρνήθηκε τὴν ἀνίερη προσφορά τῶν ἀπίστων, οἱ ὁποῖοι ἀποφάσισαν νὰ βασανιστεῖ μέ πολλά μαρτύρια, κοινά γιὰ τοὺς περισσότερους Νεομάρτυρες, ὅπως μαστιγώματα, στρεβλώσεις τῶν ἄκρων, ἀποκοπή μελῶν, κακώσεις καί ἄλλα πολλά. Τέλος, βλέποντας τὸ ἀνυποχώρητο τοῦ Μάρτυρος, τὸν ἔριξαν στὴ φωτιά, μέσα στὴν ὁποία ὁ Ἅγιος παρέδωσε τὴν μακαρία ψυχὴ του προσευχόμενος.

Ἀξιοσημεῖωτο εἶναι τὸ γεγονός πὼς ἡ μητέρα του τὸν στήριζε λέγοντάς του νὰ ὑπομείνει τὴν προσωρινή τιμωρία τῆς φωτιᾶς, ὥστε νὰ κληρονομήσει τὴν αἰώνια Βασιλεία καί νὰ χαίρεται μαζί μέ τοὺς ἄλλους Μάρτυρες, Ἀγγέλους, Ἀρχαγγέλους, Προφῆτες καί ὅλους τοὺς Ἁγίους.

Κατ' αὐτό τὸν τρόπο, τελειώθηκε ὁ ἅγιος Νεοϊερομάρτυς Λάζαρος, οἱ δέ παριστάμενοι, πιστοί καί ἄπιστοι, ἔκπληκτοι καί μέ φόβο ἐβεβαίωσαν πὼς φῶς ἐξ οὐρανοῦ ἔσκεπε τὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου γιὰ τρεῖς συνεχόμενες μέρες. Κατόπιν, κάποιοι εὐσεβεῖς χριστιανοί περισυνέλεξαν τὰ λείψανα καί τὴν κόνιν τοῦ Ἁγίου, τὰ ὁποῖα θεράπευαν ἐκείνους πού τὸν ἐπικαλοῦνταν μέ πίστη.

Ὁ Ἅγιος, θέλοντας νά διαφυλάξει τήν εὐγένεια τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως, καταφρόνησε πλοῦτο, δόξα, ἡδονές καί κάθε ἄλλη σωματική ἀπόλαυση καί παρέδωσε πρόθυμα τόν ἑαυτό του στόν θάνατο. Διδαχθεῖς ἀπό τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό τήν ἀνόθευτη ταπείνωση καί τήν εἰλικρινῆ μετριοφροσύνη, δίδασκε τούς ἄλλους μέ τό παράδειγμα τῆς πράξεώς του καί μέ τή σεβάσμια καί ἱερή παρουσία του.

Χωρίς ἐπιτηδευμένα λόγια σοφίας, ὁδηγοῦσε τούς πολλούς στήν πηγὴ τῆς σοφίας, χωρίς ρητορία προέτρεπε τούς ἄλλους νά βροῦν τόν Ἀρχηγό τῆς γνώσεως, τήν αἰτία παντός ἀγαθοῦ, Αὐτόν πού χαρίζει τήν ἀληθινή ζωή. Κατεύθυνε τούς γύρω του νά ἐντοπίσουν τόν ἀληθινό θησαυρό, τίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου, καί νά στρέψουν ἐκεῖ τήν καρδιά τους, ἀποστρεφόμενοι τίς πρόσκαιρες ἡδονές, τόν μάταιο καί φθειρόμενο πλοῦτο.

Ἐγινε, λοιπόν, ὁ Ἅγιος λαμπάδα ἀναμμένη καί ἀκοίμητο φῶς, ὁδηγώντας ὅλους στήν ἀλήθεια. Ἐζησε στήν ἀφάνεια, πού ἐπιμελῶς ἐπιδίωξε, γιατί γεύθηκε τήν μεγάλη παρρησία πού δημιουργεῖ αὐτή στόν Θεό.

Ὁ ἅγιος Λάζαρος μαρτύρησε, γιατί ἀντιστάθηκε στήν παραβίαση τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ. Ἐγινε αἰτία δόξας καί καύχησης τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μας γιά τήν ὑποδειγματική του ἀνδρεία καί σταθερότητα, δίνοντας θάρρος καί ἐλπίδα στούς χριστιανούς τῶν δύσκολων ἐκείνων χρόνων, πού ἔγιναν μάρτυρες τῶν θαυμάτων του καί τῆς πρὸς Θεόν παρρησίας του.

Ἀνακαινίζει τήν καρδιά μας ὁ νέος αὐτός Μάρτυρας, ἐπιβεβαιώνει τό κήρυγμα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί σφραγίζει ὅλη τήν Ὁρθόδοξη πίστη μέ τά πολλά βασανιστήρια, ὅπου ὑπέφερε, καί μέ τόν μαρτυρικό του θάνατο.

Ὁ ἅγιος Λάζαρος ἦταν ἄνθρωπος πού ἀπάντησε θετικά στή θεία ἑκκκληση γιά ἀγάπη. Ἀφιερώθηκε πλήρως στόν Θεό, διακόνησε τόν συνάνθρωπο, ὑπηρέτησε τήν μεταμόρφωση τοῦ κόσμου. Ζωή γιά τόν ἅγιο Λάζαρο εἶναι ὁ θάνατος γιά τόν συνάνθρωπο. Μέ τά ἔργα του διαψεύδει τή λογική τοῦ ἐγωκεντρικοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἐγωκεντρικός ἄνθρωπος νομίζει ὅτι ὅταν δίνει πτωχεύει, ὁ Ἅγιος δείχνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος πλουτίζει ὅταν προσφέρει στούς ἄλλους. Ὁ Ἅγιος προσφέρει ἀγάπη σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, χωρίς καμία ἀπολύτως διάκριση. Κάθε ἄνθρωπος εἶναι ὁπλησίον, ἀκόμη καί αὐτός ὁ κατήγορός του. Ὁ ἅγιος Λάζαρος εἶναι ὁ φίλος τοῦ Θεοῦ, πού κατανόησε τόν θεῖο λόγο καί τόν ἐφαρμόζει ἐλεύθερα, χωρίς κανένα ἐξαναγκασμό.

Στήν ἐποχή μας, ἐποχή τῆς βίας καί τῆς ἀποξένωσης, τοῦ ἀτομικισμοῦ καί τῆς μαζικοποίησης, σέ ἕναν κόσμο πού σέ ἄλλους στερεῖ τό ψωμί, σέ ἄλλους τήν ἐλευθερία καί σέ ἄλλους τὸ νόημα τῆς ζωῆς, μόνη ἐλπίδα του παραμένουν οἱ Ἅγιοι, οἱ κεκρυμένοι Δίκαιοι τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ὁποῖοι μυστικά καί ἀθόρυβα σώζουν τόν κόσμο, γιατί κλείνουν στήν καρδιά τους τό μυστικό τῆς ἀναγέννησης ὅλων τῶν ἀνθρώπων καί ἔχουν τήν δύναμη πού θά θεμελιώσει ἐπιτέλους τήν ἀλήθεια στόν κόσμο.

Ἄς παρακαλέσουμε, λοιπόν, καί τόν ἅγιο Νεοϊερομάρτυρα Λάζαρο νά μᾶς ἀξιώσει ὅλους ὅσους τιμᾶμε τήν μνήμη του τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου καί τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀρρήτων ἀγαθῶν τῆς οὐρανίας Βασιλείας Του. Ἀμήν.